

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

29 MEI 1996

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de subsidiëring van de ondersteuningscentra van ouderverenigingen
en van erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door mevrouw Mia De Schamphelaere**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Gilbert Vanleenhove.

Vaste leden : de heer Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heren Erik Matthijs, Freddy Sarens, Gilbert Vanleenhove ;

de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten, mevrouw Sonja Van Lindt ;

de heer René Swinnen, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer André Van Nieuwerkerke ;

de heren Pieter Huybrechts, Joris Van Hauthem ;

de heer Kris Van Dijck ;

de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers :

mevrouw Sonja Becq, de heren Herman Candries, Paul Deprez, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Ward Beysen, Karel De Gucht, Andre Denys ;

de heren Patrick Hostekint, Michiel Vandenbussche, Robert Voorhamme ;

de heren Emiel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heer Christiaan Vandenbroeke ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Zie:

287 (1995-1996)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

– Nr. 2: Amendementen

INHOUDSTABEL

Blz.

I. Inleiding door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president en

Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken 3

II. Algemene vragen en bemerkingen van de leden, met antwoord van de

heer Luc Van den Bossche, minister vice-president en Vlaams minister van

Onderwijs en Ambtenarenzaken

1. Algemene appreciatie 5

2. De ondersteuningscentra 6

3. De erkende verenigingen 8

4. Financiering, controle en sancties 9

5. Tijdschrift "Klasse voor ouders" 10

III. Artikelsgewijze bespreking 11

IV. Eindstemming 22

Bijlage: Hoorzitting met de overkoepelende ouderverenigingen 23

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid behandelde het ontwerp van decreet betreffende de subsidiëring van de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en van erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren tijdens haar vergaderingen van 2, 14 en 15 mei 1996. In het kader van deze bespreking organiseerde de Commissie op 13 mei 1996 een hoorzitting met de betrokkenen. Het verslag van deze hoorzitting werd als bijlage bij dit verslag opgenomen.

I. Inleiding door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister stelt dat sinds de jaren 1980 processen van decentralisatie, democratisering en deregulering het onderwijsbeleid beïnvloeden. Overal in Europa groeit de tendens om scholen meer autonomie te geven. Autonomie om via een eigen beleid de vooropgestelde onderwijsdoelen te bereiken. De overheid concentreert zich meer en meer op haar kerntaken ; ze dicteert de scholen niet langer alles vanuit Brussel, ze tekent enkel nog de grote kaders uit waarbinnen de school zelf het schoolleven organiseert.

Grotere autonomie betekent volgens de minister uiteraard ook een grotere verantwoordelijkheid. De verantwoordelijkheid is klein als men enkel mag uitvoeren wat de overheid dicteert. Ruimte krijgen om zelf belangrijke beslissingen te nemen impliceert wel dat men verantwoording moet afleggen voor de genomen beslissingen. Verantwoording ten opzichte van de overheid maar ook verantwoording ten opzichte van de andere actoren in het onderwijsveld ; het personeel, de ouders en de lokale gemeenschap.

Die andere actoren gaan trouwens een steeds belangrijker rol spelen in het schoolleven want tegelijk met de tendens naar grotere autonomie voor de scholen groeide ook de vraag naar grotere betrokkenheid van de diverse actoren. Lange tijd leefde de opvatting dat het schoolbeleid een taak was van inrichtende macht en directie. Nu is participatie aan het schoolbeleid een essentiële bekommernis geworden van het onderwijsbeleid. Een goed schoolbeleid wordt immers gedragen door inrichtende macht, directie, personeel, ouders en de lokale samenleving.

De decreetgever heeft de laatste jaren dan ook heel veel aandacht besteed aan het uitwerken van participatiestructuren, dit als tegenhanger van de grotere autonomie van de scholen. Het bijzonder ARGO-decreet van 19 december 1988 voorzag in de installatie van lokale schoolraden die, samengesteld uit personeel, ouders en lokale gemeenschap binnen het gemeenschapsonderwijs verantwoordelijk zijn voor het lokaal beleid. Het decreet van 24 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs voorzag de oprichting van participatieraden in het gesubsidieerd onderwijs. In deze raden hebben de ouders, het personeel en de lokale gemeenschap informatierecht, en welbepaalde overleg- en adviesbevoegdheid. De decreten van 1991 en 1994 voorzagen specifieke inspraakstructuren voor het universitair onderwijs en voor het hogeschoolonderwijs.

De minister verklaart dat het creëren van de structuren maar een eerste stap was in de evolutie naar een nieuwe organisatiecultuur waarbij elk van de participanten een eigen volwaardige inbreng heeft. Participeren heeft maar zin wanneer

dat met kennis van zaken gebeurt. Een minimaal inzicht in de onderwijsstructuren, de onderwijswetgeving, pedagogische principes, management en schoolbeleid is essentieel. Een evaluatie van de werking van zowel de LOGO's als de participatieraden heeft echter uitgewezen dat dit momenteel een probleem vormt. Vooral de deskundigheid van de ouders is een knelpunt. Hun betrokkenheid bij de school blijkt teveel een interesse omtrent de belangen van hun eigen kinderen te zijn en ze kunnen als partner niet op tegen diegenen die professioneel met onderwijs bezig zijn. Om dit om te buigen is inzicht vereist. Bij de leerkrachten blijkt dat probleem minder groot te zijn. Zij kunnen in grote mate op hun beroepservaring bogen om hun participatie waar te maken; de personeelsleden die bij een vakorganisatie aangesloten zijn krijgen via dat kanaal heel wat nuttige en nodige informatie doorgespeeld en de vakbondsafgevaardigden krijgen zelfs extra vorming van hun vakorganisatie.

Om participatie niet enkel structureel maar ook naar inhoud mogelijk te maken werd in het regeerakkoord van 14 juni 1995 de volgende passage opgenomen :

"Meer autonomie en verantwoordelijkheid voor de scholen betekent dat scholen mee gedragen worden door leraren, ouders, leerlingen en de lokale gemeenschap. Het werken aan een nieuwe participatiecultuur moet het functioneren van de tot stand gebrachte inspraakstructuren verbeteren. Vormingsprojecten van ouderverenigingen voor ouders en van inrichtende machten voor leden van hun bestuursorganen zullen extra worden ondersteund."

Bij de uitvoering van deze passage voor wat ouderparticipatie betreft, heeft de minister geopteerd om de rol van de overheid beperkt te houden. De overheid zal geen vorming organiseren, maar zal het organiseren van vorming voor ouders stimuleren door vormingsprojecten te financieren. Hij heeft daarbij gekozen om de verenigingen financieel te ondersteunen die het dichtst bij de ouders staan en het meest geschikt zijn om ze vorming aan te bieden. Het is nogal evident dat ouderverenigingen hierin een cruciale rol spelen. De ondersteuningscentra van ouderverenigingen, dit zijn de instanties die als ondersteunende, coördinerende en overkoepelende organen optreden voor de aangesloten ouderverenigingen, vallen dus in ieder geval onder de toepassing van het voorliggende ontwerp. Anderzijds is het een realiteit dat ook andere socio-culturele verenigingen, die in hun brede vormingswerk permanent aandacht hebben voor onderwijswerking, ook een ideaal kanaal vormen naar ouders toe. Ook die verenigingen kunnen dus in aanmerking komen om een financiële tussenkomst te krijgen voor hun vorming aan ouders.

Welke vorming er moet georganiseerd worden voor de ouders, wil de minister niet voorschrijven. Evenmin zegt hij dat de vorming moet voorbehouden blijven voor de ouders die in de inspraakstructuren zetelen. Integendeel, de vorming van de andere ouders is zijns inziens even belangrijk. Zich beperken tot de uitvoering van het regeerakkoord zou volgens de minister een gemiste kans zijn om tegelijkertijd mogelijk te maken dat alle ouders een beter inzicht krijgen in de schoolloopbaan van hun kind.

Vormingsprojecten die dit laatste beogen komen dus even goed in aanmerking voor een financiële tussenkomst. Daarbij zal zelfs prioriteit gegeven worden aan projecten voor cultureel zwakkere ouders die zelf geen goede opleiding genoten hebben en dus het minst in staat zijn de schoolloopbaan van hun kinderen op te volgen. Uit onderzoek is gebleken dat kinderen van die ouders veelal ook zwakkere leerlingen zijn.

Het is zeer belangrijk die vicieuze cirkel te doorbreken ; vorming van betrokken ouders kan daartoe bijdragen.

Los van dit ontwerp van decreet maar in hetzelfde kader van vorming van en informatie aan de participanten, heeft de minister een globaal communicatieplan klaar om alle doelgroepen – personeel, ouders, leerlingen en de lokale gemeenschap – te bereiken. Vanaf volgend schooljaar kunnen alle ouders van leerlingen in Vlaanderen, gratis en via de school hun eigen “KLASSE” voor ouders krijgen en vanaf 1 januari 1997 krijgen de leerlingen vanaf het derde jaar secundair onderwijs ook hun eigen blad.

De minister is ervan overtuigd dat hij de betrokkenheid van de ouders en de leerlingen bij opvoeding en onderwijs kan ondersteunen en verhogen door hen op de hoogte te houden via een toegankelijk tijdschrift in mensentaal geschreven. Hij zal ook de scholen blijven oproepen om een echte participatiecultuur tot stand te brengen waarin alle actoren aan bod komen en hun rol kunnen spelen.

II. Algemene vragen en bemerkingen van de leden, met antwoord van de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

1. Algemene appreciatie

Verschillende leden beamen de inhoud van de inleiding van de minister en schetsen het belang van het ontwerp van decreet in de evolutie die zich vandaag in de onderwijssector voordoet, namelijk naar meer autonomie van het lokale niveau ten overstaan van de overheid en de participatie van de belanghebbenden aan het schoolbeleid.

Alle sprekers onderschrijven de algemene doelstelling van het ontwerp van decreet, namelijk dat de ouders via sensibilisering en informatie een betere ondersteuning nodig hebben om een minimaal inzicht in de onderwijsstructuren en het schoolbeleid te verwerven, maar ook dat zij een beter inzicht kunnen krijgen in de schoolloopbaan van hun kind. Een lid wijst erop dat ook de overkoepelende ouderverenigingen zich tijdens de hoorzitting positief hebben uitgelaten over het ontwerp van decreet. Nog een ander lid wenst te benadrukken dat met deze opzet meer diepgang in de inspraakcultuur wordt gebracht om de spanningen tussen professionelen en vrijwilligers weg te werken. Dit zal volgens hem bijdragen tot een kwaliteitsverbetering van het onderwijs.

Toch hebben enkele sprekers enige kanttekeningen. Een lid meent dat de invulling van de doelstellingen gestoeld is op een verzuild concept, gesteund vanuit een bepaalde hoek. Hij vindt het een gemiste kans dat hiervan niet is afgestapt omdat men hier te maken heeft met een totaal nieuw initiatief en met een nieuwe regelgeving. Daarom beschouwt hij dit ontwerp van decreet als een papieren zuilconstructie. Dezelfde spreker pleit samen met een ander lid voor een systeem waarbij de ouderverenigingen zelf als zelfstandige organisaties worden beschouwd die van onderuit, over de verschillende grenzen heen, een overkoepelende constructie zouden kunnen opbouwen. Zij menen dat de vorming beter vraaggestuurd vanuit de belanghebbenden, zijnde de ouders, wordt georganiseerd. De huidige invulling van dit ontwerp van decreet zal volgens hen de werking op het terrein niet verbeteren.

Een van deze sprekers merkt op dat de leerlingen als groep, ten aanzien van wie de scholen ook verantwoording

dienen af te leggen, in de inleiding van de minister niet vermeld wordt. De spreker verwijst naar het secundair onderwijs, en specifiek naar het beroepsonderwijs waar tal van jongvolwassenen zitten die mee het schoolbeleid moeten kunnen bepalen. Hetzelfde lid verwijst naar de adviezen van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) en de Raad van State die beiden opmerken dat de andere participatie-actoren van de LOGO's en participatieraden niet als doelgroep in dit decreet zijn opgenomen.

Verschillende sprekers vinden het positief dat de minister prioriteit wil geven aan projecten voor cultureel zwakkere ouders die het minst in staat zijn de schoolloopbaan van hun kinderen op te volgen. In dit kader pleit een lid om prioritaire aandacht te besteden aan het beroepsonderwijs waar dit probleem zich het scherpst stelt. Een ander lid vraagt hoe men deze projecten concreet zal invullen.

De minister stelt vast dat alle politieke fracties achter de doelstellingen van het ontwerp van decreet staan. Het ontwerp van decreet is volgens de minister een realistisch decreet, dat waarschijnlijk in de toekomst nog zal evolueren. Tot op vandaag is op dit terrein weinig initiatief genomen. Vooral door de wijziging van de participatievraag ontstond echter de behoefte om dit te organiseren. Belangrijk is dat de werking van de ouderverenigingen politiek erkend wordt en dat daar nu ook middelen tegenover staan. Met betrekking tot de projecten voor de cultureel zwakkere leerlingen antwoordt de minister dat de uitwerking hiervan terug te vinden zal zijn in het uitvoeringsbesluit. Daarin zullen de prioriteiten worden aangeduid op basis waarvan men een selectie zal maken tussen de projecten van de erkende verenigingen en de ondersteuningscentra.

2. De ondersteuningscentra

Een spreker is van mening dat de representativiteit van de plaatselijke oudervereniging, wat inhoudt dat deze door de meeste ouders gesteund wordt, zou kunnen leiden tot spanningen in scholen waar meerdere verenigingen zich als oudervereniging opwerpen. Belangrijke deelgroepen van ouders zullen daardoor niet vertegenwoordigd worden door de zogenaamde representatieve oudervereniging. Bovendien zou de creatie van de nieuwe subsidiestroom kunnen leiden tot geveinsde belangstelling. Hij merkt nog op dat in het ontwerp van decreet nergens iets terug te vinden is over de verkiezing of samenstelling van het bestuur van een plaatselijke oudervereniging.

Verschillende leden vragen duidelijkheid over het lot van het Nationaal Verbond van Ouderverenigingen (NVO), dat actief is in het gemeenschapsonderwijs, en de Koepel van Ouderverenigingen van het Officieel Gesubsidieerd Onderwijs (KOOGO) die niet zullen kunnen voldoen aan de voorop gestelde normen. Het gevolg hiervan is dat er geen ondersteuningscentrum voor ouderverenigingen in het gemeenschaps- en officieel gesubsidieerd onderwijs kan worden opgestart. Een organisatie zou daardoor de middelen monopoliseren. Een lid stelt dat de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen (VCOV) wel degelijk waardevol en kwaliteitsvol is in zijn werking, maar dat de vrije keuze om lid te worden van een oudervereniging hierdoor in het gedrang komt. Zijn fractie vindt dat dit probleem moet worden opgelost omdat het gemeenschaps- en officieel gesubsidieerd onderwijs tegen volgend schooljaar ook een operationeel ondersteuningscentrum voor ouderverenigingen moet hebben. Nu blijkt bovendien dat ook de ARGO een initiatief heeft genomen voor de opzet van een ouderwerking. Hij vraagt dat de

minister bij de inrichtende machten van het officieel onderwijs zou willen aandringen om klaarheid te brengen in de chaotische toestand waarin dit net zich momenteel op dit vlak verkeert.

Verskillende sprekers menen dat de erkenningsnormen voor de ondersteuningscentra te hoog liggen. Een van hen stelt dat de voorwaarden met betrekking tot de erkenning van de ondersteuningscentra op de huid zijn geschreven van een bepaalde koepel. De erkenningsnormen hebben volgens hem opzettelijk een hoge drempel om kleine, nochtans waardevolle, verenigingen buiten spel te zetten. Verschillende sprekers vinden dat ook de kleine initiatieven, zoals de koepel van ouderverenigingen van de kleine onderwijsverstrekkers (OKO), aan bod moeten kunnen komen. Volgens verschillende leden zijn de ouders in deze scholen nochtans zeer nauw betrokken bij de schoolwerking en hebben ook deze ouders nood aan vorming en informatie om het schoolbeleid mee te kunnen bepalen. Een lid vraagt of kleine koepelorganisaties van ouderverenigingen zoals het OKO, dat nooit aan de gestelde criteria zal kunnen voldoen, altijd buiten de erkenning zal vallen. Een ander lid stelt dat de kleine onderwijsverstrekkers een evenredig deel van de subsidies moeten krijgen. Volgens nog een ander lid dreigt de kloof tussen de ouderverenigingen nog groter te worden dan al is. Aldus creëert men twee snelheden bij de ouderverenigingen. Dit zou volgens hem gevolgen kunnen hebben bij de keuze van de ouders. Men wordt immers gemakkelijker lid van een koepel die veel groter en veel meer mogelijkheden heeft dan de andere. De vertegenwoordigende groepen van de verschillende onderwijsnetten moeten volgens de spreker daarom allen voorzien worden van enige materiële en financiële ondersteuning.

Een lid verwijst naar de hoorzitting tijdens dewelke de voorzitter van het VCOV stelde dat de ouderwerking vanuit de basis moet groeien en niet door een koepelorganisatie mag worden opgelegd. Dit houdt een vraaggestuurde werking in wat dan weer leidt tot een zeer gedifferentieerd vormingsaanbod. Maar dit impliceert volgens de spreker toch ook hoge eisen aan de kwaliteit en de controle van het vormingsaanbod.

Nog een ander lid sluit daarop aan en stelt dat een ondersteuningscentrum in het vormingsaanbod een variëteit moet aanbieden om tegemoet te komen aan de plaatselijke vraag. Het is volgens hem zeer positief dat het ontwerp van decreet enkel de krijtlijnen uitzet die door de ondersteuningscentra zelf moeten worden ingevuld. Hij is van oordeel dat de ondersteuningscentra met dit ontwerp van decreet de mogelijkheid krijgen tot professionalisering, met respect voor het lokale vrijwilligerswerk. Dit is positief omdat het eigenlijke werk nog steeds aan de basis gebeurt. De spreker is van oordeel dat er geen grote waaier van ondersteuningscentra mag komen. Er is volgens hem een zekere schaalgrootte nodig waarbij men een duidelijke keuze kan maken voor lidmaatschap. Deze keuze moet aansluiten bij de verschillende pedagogische projecten van de onderwijsinstellingen.

Een ander lid sluit hierbij aan en stelt dat over de verhouding tussen de participatiecultuur in de scholen, die door dit ontwerp van decreet meer vorm krijgt, en de actieve onderwijsvrijheid veel te zeggen valt. Zij stelt dat ouders die kiezen voor een vrije niet-neutrale school met een bepaald opvoedingsproject dat kenbaar moet zijn, zich impliciet hiermee akkoord verklaren. Het zou volgens dit lid niet opgaan dat deze ouders in een oudervereniging of participatieraad dit pedagogisch project in vraag stellen. De participatiecultuur mag de actieve onderwijsvrijheid niet teniet doen. Zij vraagt nog of

de representativiteitsvoorwaarde van de ouderverenigingen, zoals omschreven in artikel 4, 2° van het ontwerp van decreet beperkt blijft tot dit decreet of dat deze norm ook wordt doorgetrokken naar bijvoorbeeld de vertegenwoordiging in adviesorganen.

De minister beaamt dat er inderdaad een hoge drempel werd ingeschreven, maar dat dit noodzakelijk was. Bij het begin moet men ergens van vertrekken, zonder een wildgroei te veroorzaken. Het ontwerp van decreet is zeker geen zuil-decreet dat op het lijf van een oudervereniging zou geschreven zijn. Het VCOV gaat volgens de minister immers zijn eigen weg, los van andere structuren. Hij wijst erop dat de verschillende verenigingen, NVO, EVO (Educatieve Vereniging van Ouders in het Officieel Onderwijs), KOOGO en VCOV betrokken waren bij de tot stand koming van dit ontwerp van decreet. Bij deze voorbereiding heeft hij met hen de afspraak gemaakt dat men voor het officieel onderwijs een ondersteuningscentrum zou oprichten met twee kamers. NVO en KOOGO zouden dan ressorteren onder een koepel om te kunnen voldoen aan de erkenningsnormen. Recent heeft de ARGO een initiatief genomen om zelf te starten met een ondersteuningscentrum voor het gemeenschapsonderwijs, maar hij stelt dat het afgesproken opzet nog recent door de betrokkenen ten aanzien van de minister werd bevestigd. Er zullen dus twee ondersteuningscentra ontstaan. Hij geeft toe dat de kleine ouderverenigingen niets zullen krijgen, maar stelt dat vandaag niemand iets krijgt. Dit decreet wil op de eerste plaats de zaak op gang brengen.

Hierop aansluitend stelt hij dat ook de representativiteitsvoorwaarde van de ondersteuningscentra leidt tot de discussie over de hoge drempel. Een zekere mate van concentratie is bij het opstarten nodig om een chaos te voorkomen. Hij wil niet vooruitlopen op de toepassing van de representativiteit in andere organen, maar als zou blijken dat dit functioneert zoals aangegeven in het ontwerp van decreet, dan zal dit uiteraard zijn gevolgen hebben in andere decreten en andere reguleringen.

Met betrekking tot de vraaggestuurde werking waar het VCOV de nadruk op legt, stelt de minister dat zowel het plaatselijke vrijwilligerswerk als de professionalisering van de ondersteuning door het ontwerp van decreet zullen worden gestimuleerd. Hij verduidelijkt dat tussen beide een samenspel moet ontstaan teneinde de plaatselijke ouderverenigingen uiteindelijk ook inhoudelijk te betrekken.

Over de samenstelling en de ledenwerving van de ouderverenigingen is niets in het ontwerp van decreet opgenomen omdat deze volgens de minister moeten ingevuld worden door de statuten van de organisaties zelf. Hier speelt immers de vrijheid van vereniging.

3. De erkende verenigingen

Verschillende leden zijn van oordeel dat ook voor de erkende verenigingen de erkenningsdrempel, namelijk actief zijn in 100 gemeenten, te hoog ligt voor tal van andere waardevolle organisaties. Een lid stelt dat deze hoge norm aantoonde dat de subsidiëeringscriteria geschreven zijn voor geprievilegieerde verenigingen en het monopolie van een zuil. Dezelfde spreker vraagt waarom er omtrent de erkende verenigingen geen verduidelijking is opgenomen in de memorie van toelichting. Volgens dit lid krijgen deze verenigingen al voldoende subsidies via andere subsidieringskanalen en moeten ze uit het ontwerp van decreet geschrapt worden.

Een volgende spreker is van mening dat velen de rol van de erkende sociaal-culturele organisaties miskennen. Deze organisaties staan dicht bij de mensen die actief zijn in de plaatselijke ouderverenigingen, de participatieraden en dergelijke meer. Bovendien hebben deze organisaties al veel inspanningen gedaan op dit terrein en mogen en moeten ze daarvoor nu erkend worden.

Een ander lid vraagt of met de definitie “erkende verenigingen” enkel deze verenigingen zijn bedoeld die erkend zijn op het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen van volksontwikkelingswerk. Dit zou volgens de spreker een discriminatie inhouden voor al de andere organisaties uit het sociaal-cultureel werk, zoals de erkende instellingen en de erkende diensten.

De minister antwoordt dat ook de instellingen en elke andere organisatie in aanmerking kan komen als zij voldoet aan de voorwaarden. Hij verwijst daarbij naar zijn inleiding waarin hij duidelijk stelde dat “ook andere socio-culturele verenigingen, die in hun brede vormingswerk permanent aandacht hebben voor onderwijswerking, een ideaal kanaal vormen naar ouders toe. Ook die verenigingen kunnen dus in aanmerking komen om een financiële tussenkomst te krijgen voor hun vorming aan ouders.” Sommige verenigingen, zoals bijvoorbeeld de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, hebben volgens de minister al jaren zinvolle praktijkervaring met ouderwerking. Daarom moeten ook deze verenigingen een kans krijgen. Hij onderschrijft dan ook volledig de tussenkomst van het lid waarbij de rol van deze organisaties wordt erkend.

4. Financiering, controle en sancties

Een lid vraagt hoe groot het vooropgestelde budget is dat voor de uitvoering van dit ontwerp van decreet is voorzien. Verschillende leden vragen welke verdeelsleutel de Vlaamse regering zal hanteren binnen enerzijds de coördinatiecentra voor ouderverenigingen zelf en tussen anderzijds de coördinatiecentra en de erkende verenigingen. Een lid verwijst daarbij naar het Vlor-advies dat dezelfde opmerking heeft gemaakt.

Verschillende sprekers vrezen dat de subsidiëring een enorme papierberg en nogal wat bureaucratie zal doen ontstaan omdat de erkenningsvoorwaarden tot gevolg hebben dat de basis veel informatie moet doorsturen naar het overkoepelende orgaan zelf. Een lid pleit ervoor dat er zou gezocht worden naar een evenwichtige balans tussen het papierwerk en de overheidscontrole die zal moeten worden uitgeoefend.

Een ander lid merkt op dat het VCOV in 1994 reeds gesubsidieerd werd door het departement onderwijs met 1,8 miljoen frank, en als vereniging in het volksontwikkelingswerk door het departement cultuur met 10,8 miljoen frank. Zij vraagt of dat vandaag ook nog steeds zo is. Het NVO kreeg toen van onderwijs 1,2 miljoen frank en het EVO van cultuur 4,5 miljoen frank als subsidie. De spreker wenst te weten waarom er met dit ontwerp van decreet een aparte subsidiestroom wordt gecreëerd vanuit onderwijs, als deze maatschappelijke opdracht reeds via cultuur, en meer bepaald via het volksontwikkelingswerk, gesubsidieerd wordt. De ouderwerking is volgens haar een niet-schoolse opdracht en hoort niet thuis bij onderwijs. Bovendien ontstaat volgens haar het gevaar van een dubbele subsidiëring voor dezelfde activiteiten. De vraag rijst of de activiteiten van deze verenigingen niet samenvallen met de activiteiten die bijvoorbeeld verenigingen presteren voor het decreet verenigingen in het volks-

ontwikkelingswerk. Zij stelt vast dat er geen overleg geweest is met de Vlaamse minister van Cultuur. Haar fractie is van oordeel dat men beter in een horizontale begroting budgetten had kunnen voorzien om aldus een overlapping en een dubbele subsidiëring te voorkomen.

Een andere spreker merkt nog op dat de verhouding tussen het saldo van 10 % dat na de indiening van het werkings- en activiteitenverslag en dergelijke wordt uitbetaald, en de twee voorschotten van 50 en 40 % veel te breed is. Zijn fractie opteert eerder voor een verhouding voorschot/saldo van 60/40 of 70/30.

De minister antwoordt dat het budget 13 miljoen frank zal bedragen voor het eerste werkingsjaar, 25 % daarvan wordt gegeven aan de werkingsmiddelen van de ondersteuningscentra, verdeeld a rato van het aantal ouderverenigingen die lid zijn. De andere 75 % zal projectmatig verdeeld worden tussen de ondersteuningscentra en de erkende verenigingen via een uitvoeringsbesluit waarin de criteria zullen worden vermeld. Er is dus geen vaste verdeelsleutel. Hij voegt hier nog aan toe dat de 75 % die ook via de erkende verenigingen wordt verdeeld, de deur mee open zet voor een breed gamma van andere organisaties. De minister stelt uitdrukkelijk dat het VCOV voor 1996 geen subsidies meer van het departement cultuur krijgt. Men had in 1994 een ruime omkadering, die vandaag fel is verminderd omdat de subsidies vanuit cultuur werden opgeschort. Op de opmerking dat de ouderwerking thuishoort bij cultuur, repliceert hij dat het veel logischer is dat de ouderwerken bij onderwijs hoort omdat het wel degelijk over een schoolgebeuren gaat.

5. Tijdschrift "Klasse voor ouders"

Alle sprekers laten zich positief uit over het door de minister aangekondigde tijdschrift "Klasse voor ouders" dat vanuit het departement onderwijs aan alle ouders van schoolgaande kinderen zal worden bezorgd. Daarbij wordt het huidige bestaande tijdschrift "Klasse" voor leerkrachten door verschillende leden als positief voorbeeld aangehaald. Een lid heeft echter tijdens de hoorzitting vastgesteld dat de ouderverenigingen het tijdschrift voor ouders als een bedreiging zien voor de eigen publicaties. Anderzijds zouden er ook interpretatieverschillen bestaan over het al dan niet expliciet zijn van de voorwaarde om een eigen tijdschrift te hebben om erkend te worden.

Een ander spreker heeft uit de hoorzitting drie vragen overgehouden over het tijdschrift "Klasse voor ouders". De ouderverenigingen vrezen volgens dit lid dat hun rol voor een deel zal worden overgenomen. Zij vragen daarom dat het tijdschrift van het departement onderwijs eerder complementair zou zijn met de eigen tijdschriften. Bovendien menen de ouderverenigingen dat de middelen voor dit tijdschrift wel eens in mindering zouden komen van de subsidiepot die voor dit decreet is voorzien. En ten derde hebben de ouderverenigingen twijfels bij de efficiëntie van de distributie van het tijdschrift dat via de scholen zal gebeuren.

Nog een ander lid stelt vast dat de minister via het tijdschrift "Klasse voor ouders" de ouders meer wenst te betrekken bij het onderwijs én de opvoeding. Zij vreest dat dit initiatief te ver gaat als de overheid via een publicatie ook bepaalde onderwijs- en opvoedingsvisies zou meegeven onder het mom dat men de ouders voortdurend zou willen wijzen op hun plicht van opvoeding. Er doet zich volgens de spreker in onze samenleving een zekere leegte voor, een verlies aan waarden en dat manifesteert zich ook bij de ouders ten aan-

zien van het onderwijs. De verleiding kan dan groot zijn om vanuit de overheid één algemeen opvoedingsproject op te willen dringen, waar dan bepaalde waarden en normen mee worden ingeschoven.

De minister antwoordt dat het bestaande tijdschrift Klasse een degelijk en goed informatiekanaal naar leerkrachten toe is. Zijn bedoeling is nu een gelijkaardig informatiekanaal te ontwikkelen naar de ouders toe om hen te informeren vanuit het departement onderwijs. Dit zal zeker geen bedreiging zijn voor de ouderverenigingen. Het tijdschrift zal volgens de minister complementair zijn met de tijdschriften van de ouderverenigingen. De ouderverenigingen zullen meer bezig zijn met de eigenheid van het net en zullen over het eigen opvoedingsproject publiceren. Ook het tijdschrift Klasse mengt zich niet met de discussie over het pedagogische model. Hij heeft in zijn inleiding inderdaad het woord "opvoeding" vermeld, maar daarmee wil hij alleen maar aangeven dat het tijdschrift de ouders regelmatig er op zal wijzen dat zij hun kinderen moeten opvoeden, dat dit niet enkel aan de school toekomt. Hoe dit gebeurt, daar zal de overheid zich zeker niet mee inlaten. De minister wil met deze boodschap ook de overbevraging van het onderwijs tegengaan. De kosten voor het tijdschrift zullen minder zijn dan wat men uitgeeft aan de ouderverenigingen. Men zal het tijdschrift via de scholen verspreiden om zodoende ook de verzendingskosten, die nu hoog oplopen bij Klasse voor de leerkrachten, te drukken. Het zal dus zeker niet ten nadele van de ouderverenigingen zijn. De minister stelt nog uitdrukkelijk dat de voorwaarde om een erkend ledenblad te hebben, zeker geen expliciete voorwaarde is voor erkenning.

III. Artikelsgewijze bespreking

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekt ertoe het opschrift van het ontwerp van decreet te vervangen door 'ontwerp van decreet betreffende subsidiëring van ouderverenigingen' (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indiener stelt dat de ouderwerking vanuit de basis, de plaatselijke oudervereniging, moet ontstaan en vraaggestuurd moet worden opgezet, en niet vanuit een koepelstructuur, van bovenaf. Daarom dienen ook de ouderverenigingen aan de basis zelf financieel ondersteund te worden.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 7 stemmen tegen 8 verworpen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 1 wordt met 15 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe een decretale regeling te voorzien voor de plaatselijke ouderverenigingen die activiteiten ontplooiën in een onderwijsinstelling (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Daardoor krijgen de financiële middelen ook een andere oriëntatie dan deze van het ontwerp van decreet. Een indiener verklaart dat de

middelen die in de begroting zullen worden ingeschreven, best exclusief worden aangewend voor de ondersteuning van de ouderenverenigingen zelf. De ouderenverenigingen kunnen zich dan op vrijwillige basis verenigen in een grotere entiteit om hun krachten en middelen te bundelen. Het decretaal verankeren en aanvullend subsidiëren zal hun werking niet essentieel beïnvloeden. Bovendien meent de spreker dat de erkende verenigingen reeds voldoende middelen krijgen van de Vlaamse Gemeenschap via andere kanalen. Dit amendement kan beschouwd worden als het hoofdamendement waar de volgende amendementen van deze indieners het logische gevolg zijn.

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekt ertoe artikel 2 te schrappen en te vervangen door 'dit decreet is van toepassing op de erkende ouderverenigingen' (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indiener wijst voor de verantwoording naar haar amendement op het opschrift van het ontwerp van decreet.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 6 stemmen tegen 8 bij 1 onthouding verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 7 stemmen tegen 8 verworpen.

Artikel 2 wordt met 8 stemmen tegen 7 aangenomen.

Artikel 3

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekt ertoe de eerste bepaling, zijnde de omschrijving van een ondersteuningscentrum, te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indiener verwijst voor de motivatie naar haar amendement bij artikel 2.

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe een andere definiëring te geven aan de term oudervereniging (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Een indiener stelt dat zijn fractie iets anders verstaat onder het begrip van 'oudervereniging' dan de inhoud die het ontwerp van decreet eraan geeft. Hij verwijst naar de verantwoording van hun amendement bij artikel 2.

Een amendement van de heren Pieter Huybrechts en Joris Van Hauthem strekt ertoe in de tweede bepaling de laatste streep met betrekking tot de representatieve oudervereniging te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Een indiener verklaart dat in een school meerdere ouderverenigingen de emanatie kunnen zijn van de verscheidenheid van de socio-culturele samenstelling van het schoolpubliek. Het is bovendien niet ondenkbaar dat de kleinste oudervereniging het meest actief is op de school en er de meest constructieve inbreng heeft.

Een ander lid vraagt of een inrichtende macht aan een oudervereniging die representatief is, het gebruik van de schoolinfrastructuur kan weigeren. Hetzelfde lid vraagt ook of de omzendbrief van de ARGO waarin staat dat de lokale raad de oudervereniging moet aanstellen, niet in tegenstelling is met dit ontwerp van decreet.

De minister antwoordt dat er tot op heden geen decretale bepaling is omtrent de aanwending van schoolgebouwen buiten de schooluren. Op dat moment valt men terug op de interne reglementeringen. Daar zou inderdaad een conflict kunnen optreden. Voor wat betreft de omzendbrief van de ARGO stelt hij dat de oudervereniging zeker niet de emanatie, noch een onderdeel kan zijn van de lokale raad.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 7 stemmen tegen 8 verworpen.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 6 stemmen tegen 8 bij 1 onthouding verworpen.

Het amendement van de heren Pieter Huybrechts en Joris Van Hauthem wordt met 6 stemmen tegen 8 bij 1 onthouding verworpen.

Artikel 3 wordt met 8 stemmen tegen 5 bij 2 onthoudingen aangenomen.

HOOFDSTUK II

Ondersteuningscentra

AFDELING 1

Subsidiëringsvoorwaarden

Artikel 4

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe in navolging van hun amendement op artikel 2 de subsidiëringsvoorwaarden hieraan aan te passen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Een eerste amendement van de heren Pieter Huybrechts en Joris Van Hauthem strekt ertoe in de voorwaarden van de representativiteit (artikel 4, 2°), met name het minimum van 600 aangesloten ouderverenigingen, een gradatie te voorzien (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Daardoor wordt de kans op een evenredige tegemoetkoming aan de verschillende organisaties die in grootte en in aantal aangeslotenen verschillen, gewaarborgd. Een tweede amendement van de heren Pieter Huybrechts en Joris Van Hauthem strekt ertoe in dezelfde voorwaarden (artikel 4, 2°) meerdere ouderverenigingen per school in aanmerking te laten komen voor het bereiken van het vereiste aantal aangesloten ouderverenigingen. Een indiener stelt dat organisaties in de verschillende onderwijsnetten de kans moeten krijgen zich op het vlak van vorming en voorlichting van ouders gelijkwaardig te ontplooien. Hij verwijst daarbij naar hun amendement op artikel 3 waar deze amendementen bij aansluiten.

Een eerste amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekt ertoe het woord 'ondersteuningscentra' te vervangen door 'oudervereniging' (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Een tweede en derde amendement van dezelfde indiener strekt ertoe respectievelijk de tweede en vijfde erkenningsvoorwaarde te schrappen (artikel 4, 2° en 5°). De indiener verwijst naar haar amendement op artikel 2 voor eenzelfde verantwoording.

Een amendement van de heer Kris Van Dijck strekt ertoe in de tweede subsidievoorwaarde (artikel 4, 2°) het minimum van 600 ouderverenigingen die samen 20.000 ouders als lid hebben te verlagen tot 200 ouderverenigingen en 6.000 ouders (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indiener is van mening dat de drempel van 600 ouderverenigingen te hoog ligt. Hij vraagt waarop het getal van 600 is gebaseerd.

De minister antwoordt dat 600 een acceptabel getal was, waar niets achter schuilt. Hij stelt dat de eerste fase van een nieuwe subsidiëring ordentelijk moet verlopen. Daarom heeft men geopteerd om de drempel ruim te meten, op basis van de twee grote onderwijsnetten.

Een lid verwijst naar de memorie van toelichting waar bij artikel 4 met betrekking tot het lidmaatschap vermeld staat dat "de statuten van een oudervereniging kunnen voorzien ... dat alleen ouders met kinderen in de betrokken school lid zijn tenzij ze te kennen hebben gegeven geen lid te willen zijn" (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 1, p. 4). De spreker is van mening dat een ouder pas lid kan zijn van een oudervereniging als deze dit expliciet te kennen heeft gegeven, bijvoorbeeld met een handtekening. Hij vraagt, omdat dit niet is opgenomen in het artikel zelf van het ontwerp van decreet, of dit door de minister kan worden rechtgezet. Zoniet zou ten gevolge van de voorliggende regelgeving tot subsidiëring dit systeem in de toekomst wel eens in meerdere statuten verschijnen en algemeen gebruikelijk worden. In bepaalde schoolinstellingen bestaat volgens de spreker zelfs het gebruik dat men bij de rekeningen voorziet dat er lidgeld wordt betaald voor de oudervereniging tenzij men het expliciet schrapt.

Nog een ander lid meent dat het toch vreemd is dat men lid kan zijn van een vereniging zonder dat men daar bewust van is. Als men er zich dan van bewust wordt, moet men el zeer assertief zijn om bepaalde opmerkingen te maken over het lidmaatschap. De financiering vanuit de school zelf zou de onafhankelijkheid in de weg staan. Zij vraagt of het mogelijk is dat een school vanuit zijn financieringsmiddelen ouderverenigingen bijkomend kan betoelagen.

Een ander lid vraagt of de minister geen aanbeveling naar de scholen toe kan richten om een meer uniforme regeling van het lidmaatschap te bekomen. Hiermee zou men kunnen aantonen dat men respect heeft voor de ouders die tussen de koepels en de participatieraden en lorgo's, invallen.

De minister stelt dat het ontwerp van decreet het lidmaatschap niet kan regelen en dat het daarom ook niet in het artikel is opgenomen. Hij treedt de sprekers bij in hun houding, dat het lidmaatschap pas effectief kan zijn als men dat vrijwillig en expliciet te kennen geeft. De meest actieve en best werkende ouderverenigingen zijn immers deze die bestaan uit ouders die een wilsuiking te kennen hebben gegeven over hun lidmaatschap. De memorie van toelichting geeft enkel de huidige toestand weer, zoals deze vandaag wordt toegepast. De minister stelt dat hij daar onmogelijk kan op ingrijpen. Het innen van lidgeld via de rekeningen is volgens de minister een misbruik en kan juridisch niet. De school mag enkel de reële kosten, andere dan die behorende tot de toegang tot het onderwijs aanrekenen. De school kan in de plaats van een oudervereniging lidgelden innen en ze nadien overmaken, maar dan maakt men gebruik van zijn autoriteit als school om de ouders onder druk te zetten. Anderzijds kan een school perfect de ouderverenigingen ondersteunen als zij de werking hiervan wil steunen.

De minister repliceert dat een aanbeveling te ver zou gaan. In tegenstelling tot de ouderverenigingen maken de participatieraden en lorgo's deel uit van het bestuur van een school. De oudervereniging heeft een aparte rol rondom de school. Hij gaat wel een algemene omzendbrief sturen naar de scholen waarin hij de scholen wil aanzetten om een algemene inspraakcultuur te kweken.

Een ander lid vraagt wat bedoeld wordt met de omschrijving "binnen de grenzen van de beschikbare kredieten". De zelfde spreker verwijst naar de algemene bespreking en affirmeert dat het VCOV en het EVO in 1996 gesubsidieerd zouden worden door het departement cultureel op het decreet verenigingen voor volksontwikkelingswerk en dat dit tot een dubbele subsidiëring zou kunnen leiden.

De minister antwoordt dat de aangehaalde omschrijving "binnen de grenzen van de beschikbare kredieten" vertrekt vanuit een realistische visie en zeker geen valkuilen inhoudt. Hij ontkent expliciet dat het VCOV voor het huidige jaar subsidies zou ontvangen hebben van het departement cultuur omdat de Vlaamse minister van Cultuur op advies van zijn administratie de subsidies heeft stopgezet. Hij is niet op de hoogte van een mogelijke subsidiëring van EVO.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van de heren Pieter Huybrechts en Joris Van Hauthem wordt met 6 stemmen tegen 8 bij 1 onthouding verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 7 stemmen tegen 8 verworpen.

Het amendement van de heer Kris Van Dijck wordt met 3 stemmen tegen 12 verworpen.

Artikel 4 wordt met 8 stemmen tegen 7 aangenomen.

AFDELING 2

Subsidies

Artikel 5

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe in navolging van hun vorige amendementen dit artikel aan te passen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekt ertoe het woord 'ondersteuningscentra' te vervangen door 'oudervereniging' (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indiener verwijst naar haar amendement op artikel 2 voor eenzelfde verantwoording.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 5 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 7 stemmen tegen 8 verworpen.

Artikel 5 wordt met 8 stemmen tegen 6 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 6

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe in navolging van hun vorige amendementen dit artikel aan te passen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Twee amendementen van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis zijn van gelijke strekking als haar voorgaande amendementen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Een lid vraagt of de formulering "rekening houdend met het aantal aangesloten ouderverenigingen" moet verstaan worden als "a rato van " .

De minister antwoordt dat het verder gaat, dat deze formulering moet verstaan worden als " recht evenredig " .

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 5 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 7 stemmen tegen 8 verworpen.

Artikel 6 wordt met 8 stemmen tegen 6 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 7

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe in navolging van hun vorige amendementen dit artikel aan te passen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis is identiek aan haar voorgaande amendement (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 5 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 7 stemmen tegen 8 verworpen.

Artikel 7 wordt met 8 stemmen tegen 6 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 8

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe in navolging van hun vorige amendementen dit artikel aan te passen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis is identiek aan haar voorgaande amendement (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Een lid verwijst naar het advies van de Raad van State bij het ontwerp van decreet waarin bij de bijzondere opmerkingen bij de artikelen 8 en 15 vermelden dat de doelgroep en de finaliteit van de in aanmerking komende vormingsactiviteiten dienen te worden gepreciseerd (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 1, p. 40). Zij vraagt waarom dit advies niet is opgevolgd.

De minister antwoordt dat de regering eigen accenten moet kunnen leggen zonder dat het decreet steeds moet worden aangepast.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 5 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 7 stemmen tegen 8 verworpen.

Artikel 8 wordt met 8 stemmen tegen 6 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 9

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe in navolging van hun amendement op artikel 8 dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis is identiek aan haar voorgaande amendement (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Een lid merkt op dat de Raad van State in zijn algemene opmerkingen schrijft dat het de decreetgever niet toekomt

aan bepaalde leden van de Vlaamse regering beslissingsbevoegdheid toe te kennen, maar dat de bevoegdheid enkel kan worden verleend aan de Vlaamse regering. De spreker vraagt of artikel 9 dan nog wel correct is.

De minister antwoordt dat hij het advies wel gevolgd heeft voor de artikelen 8 en 15 waar het ging om een inhoudelijke bevoegdheid, maar niet voor de artikelen die enkel aanduiden waar de aanvragen voor werkingssubsidies, detacheringen en erkenningen moeten worden ingediend. Hiermee wordt immers enkel de administratieve overheid aangeduid.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 5 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 7 stemmen tegen 8 verworpen.

Artikel 6 wordt met 8 stemmen tegen 6 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 10

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe in navolging van hun amendement op artikel 5 dit artikel daarmee in overeenstemming te laten brengen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis is identiek aan haar voorgaande amendement (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2).

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 5 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 7 stemmen tegen 8 verworpen.

Artikel 10 wordt met 8 stemmen tegen 6 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 11

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 11 wordt met 9 stemmen tegen 5 bij 1 onthouding aangenomen.

AFDELING 3

Personeelsformatie

Artikel 12

Zowel een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt als een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekken ertoe dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Zij verwijzen voor beide amendementen naar hun verantwoording bij hun voorgaande amendementen bij artikel 2.

Een amendement van de heren Pieter Huybrechts en Joris Van Hauthem strekt ertoe de personeelsleden te verdelen op basis van verhoudingsgewijze evenredigheid tussen de erkende ondersteuningscentra (Stuk 287 (1995-1996) - Nr.2).

Een lid vraagt of de loonkost van de gedetacheerde personeelsleden in mindering wordt gebracht van het voorziene budget.

De minister volgt de redenering van het amendement van de heren Pieter Huybrechts en Joris Van Hauthem voor zover dat ook hier de evenredigheid moet weerspiegeld zijn of althans worden benaderd. Bij een beperkt aantal personeelsleden is dit echter niet hanteerbaar.

De minister verduidelijkt dat de loonkost van de gedetacheerde personeelsleden in mindering wordt gebracht van het voorziene budget omdat dit het normale systeem van detachering betreft, maar dat via bijvoorbeeld de Vlor een detachering kan gebeuren ter ondersteuning van een project en dat deze dan niet in mindering zal worden gebracht.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 5 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 5 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van de heren Pieter Huybrechts en Joris Van Hauthem wordt met 2 stemmen tegen 11 bij 2 onthoudingen verworpen.

Artikel 12 wordt met 9 stemmen tegen 4 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 13

Zowel een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt als een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekken ertoe dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Zij verwijzen voor beide amendementen naar hun verantwoording bij hun voorgaande amendementen bij artikel 2.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 5 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 5 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Artikel 13 wordt met 9 stemmen tegen 4 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 14

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indieners verwijzen voor hun verantwoording naar hun amendement bij artikel 2.

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekt ertoe de woorden “van de ondersteuningscentra” te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indiener verwijst voor haar verantwoording naar haar amendement op ar

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 14 wordt met 8 stemmen tegen 4 bij 3 onthoudingen aangenomen.

HOOFDSTUK III

Erkende verenigingen

Artikel 15

Zowel een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt als een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekken ertoe dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Zij verwijzen voor beide amendementen naar hun verantwoording bij hun voorgaande amendementen bij artikel 2.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 15 wordt met 8 stemmen tegen 4 bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 16

Zowel een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt als een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekken ertoe dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Zij verwijzen voor beide amendementen naar hun verantwoording bij hun voorgaande amendementen bij artikel 2.

Een lid vraagt wat bedoeld wordt met het ontplooiën van een werking in 100 gemeenten. Komt dan bijvoorbeeld ook een studiecentrum dat een aantal vormingsavonden organiseert in 100 gemeenten omtrent deze thematiek eveneens in aanmerking ?

De minister bevestigt dit. Een organisatie dient dus niet structureel aanwezig te zijn in een gemeente door bijvoorbeeld 100 gemeentelijke afdelingen te hebben. Er dient enkel een werking te worden ontplooid in minimum 100 gemeenten verspreid over Vlaanderen.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 16 wordt met 8 stemmen tegen 4 bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 17

Zowel een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt als een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekken ertoe dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Zij verwijzen voor beide amendementen naar hun verantwoording bij hun voorgaande amendementen bij artikel 2.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 17 wordt met 8 stemmen tegen 4 bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 18

Zowel een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt als een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekken ertoe dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Zij verwijzen voor beide amendementen naar hun verantwoording bij hun voorgaande amendementen bij artikel 2.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 18 wordt met 8 stemmen tegen 4 bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 19

Zowel een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt als een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekken ertoe dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Zij verwijzen voor beide amendementen naar hun verantwoording bij hun voorgaande amendementen bij artikel 2.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 19 wordt met 8 stemmen tegen 4 bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 20

Zowel een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt als een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekken ertoe dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Zij verwijzen voor beide amendementen naar hun verantwoording bij hun voorgaande amendementen bij artikel 2.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 20 wordt met 8 stemmen tegen 4 bij 3 onthoudingen aangenomen.

HOOFDSTUK IV

Controle en sancties

Artikel 21

Zowel een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van

Lindt als een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekken ertoe dit artikel aan te passen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Beide amendementen liggen in het verlengde van respectievelijk hun voorgaande amendementen.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 21 wordt met 9 stemmen tegen 6 aangenomen.

Artikel 22

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe dit artikel te schrappen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indieners verwijzen voor hun verantwoording naar hun amendement bij artikel 5.

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekt ertoe dit artikel aan te passen aan haar voorgaande amendementen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indiener verwijst voor haar verantwoording naar haar amendement op artikel 2.

Een lid verwijst naar het advies van de Raad van State waarin deze opmerkt dat het instellen van een bijzondere verjaringstermijn inzake terugvordering een afwijking betekent van het Burgerlijk Wetboek hetwelk de gemeenrechtelijke verjaringstermijn vaststelt op dertig jaar (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 1, p. 47). Zij veronderstelde echter dat overheidsterugvorderingen na vijf jaar verjaren.

De minister verduidelijkt dat een periode van drie jaar werd ingeschreven om de organisaties een rechtszekerheid te geven en omdat men ook met een ex post-controle te maken heeft, behoudens voor valse verklaringen waarbij de termijn van dertig jaar wordt gehandhaafd. Als er een fout is gemaakt door de school of door het departement, mag volgens de minister een individu niet het slachtoffer zijn van deze fout met een x-aantal jaren vertraging. In het verleden heeft hij bijvoorbeeld ook de terugvordering van weddes in het onderwijs die op een bepaald moment werden vastgelegd op vijf jaar, door Onderwijsdecreet II teruggebracht naar één jaar.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 22 wordt met 9 stemmen tegen 6 aangenomen.

Artikel 23

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe dit artikel aan te passen aan hun voorgaande amendementen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indieners verwijzen voor hun verantwoording naar hun amendement bij artikel 5.

Een amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis strekt ertoe dit artikel aan te passen aan haar voorgaande amendementen (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). De indiener verwijst voor haar verantwoording naar haar amendement op artikel 2.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 23 wordt met 9 stemmen tegen 6 aangenomen.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 24

Een amendement van de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten en mevrouw Sonja Van Lindt strekt ertoe de datum van inwerkingtreding van het decreet, zijnde 1 april 1996, te vervangen door 1 september 1996 (Stuk 287 (1995-1996) - Nr. 2). Een indiener motiveert dat de retro-activiteit een juridische techniek is die enkel in uitzonderlijke gevallen en mits de aanwezige dringende noodzakelijkheid kan worden gehanteerd. Deze is volgens de spreker hier niet aanwezig.

De minister repliceert dat de inwerkingtreding retro-actief op 1 april 1996 moet blijven, omdat men anders dit jaar geen middelen zou kunnen geven.

Het amendement-Deswaene c.s. wordt met 6 stemmen tegen 8 bij 1 onthouding verworpen.

Artikel 24 wordt met 8 stemmen tegen 6 bij 1 onthoudingen aangenomen.

IV. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt met 8 stemmen tegen 5 bij 2 onthoudingen aangenomen.

De verslaggever, De voorzitter,

Mia DE SCHAMPHELAERE Gilbert VANLEENHOVE

BIJLAGE

HOORZITTING MET DE OVERKOEPELENDE OUDERVERENIGINGEN

In het kader van de behandeling van het ontwerp van decreet betreffende de subsidiëring van de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en van erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen, organiseerde de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid op 13 mei 1996 een hoorzitting met de overkoepelende ouderverenigingen.

I. INLEIDING

De voorzitter stelt dat de hoorzitting tot stand is gekomen op vraag van het Nationaal Verbond van Ouderverenigingen. De Commissie oordeelde dat het nuttig zou zijn om de betrokkenen te horen zodat de commissieleden met kennis van zaken het ontwerp van decreet zouden kunnen bespreken en stemmen. De overkoepelende ouderverenigingen werden vertegenwoordigd door :

- de heer Johan Vanderhoeven, voorzitter van de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen, VCOV ;

- mevrouw Spruijt-Jaarsma, voorzitter van het Nationaal Verbond van Ouderverenigingen, NVO ;

- de heer Marc Demesmaecker, voorzitter van de Koepel van Ouderverenigingen van het Officieel Gesubsidieerd Onderwijs, KOOGO.

II. TOELICHTING DOOR DE HEER JOHAN VANDERHOEVEN, VOORZITTER VAN DE VLAAMSE CONFEDERATIE VAN OUDERS EN OUDERVERENIGINGEN, VCOV

1. Inleiding

1. Oudervereniging

De oudervereniging op school is een plaats waar ouders zowel van gedachten kunnen wisselen over hun zorgen en bekommernissen rond (schoolbetrokken) opvoedingsvragen, als hun engagement ten aanzien van de school van hun keuze concreet uitdrukken. Een goed werkende oudervereniging is een essentieel element van elk pedagogisch onderwijsproject. De opdracht van een oudervereniging is drieledig : ouders informeren, overleggen met de school en daadwerkelijke steun aan schoolprojecten (bijvoorbeeld via leesmoeders en zwemvaders). Er is een bijzondere opdracht weggelegd voor ouderverenigingen ten aanzien van ouders voor wie, ondanks alle inspanningen, de drempel van de school nog te hoog is. Algemeen kan worden gesteld dat betrokkenheid van ouders bij de school en ouderverenigingswerk enerzijds steunt op een wederzijds begrip voor ieders taak en deskundigheid en anderzijds op een gezamenlijke wil om verantwoordelijkheid te delen. Ten slotte is een goed samenspel tussen oudervereniging en ouderafvaardiging in de participatieraad een noodzakelijke voorwaarde voor een vruchtbare samenwerking tussen ouders en school.

2. Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen

Op 16 maart 1956, veertig jaar geleden, kreeg de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen juridisch vorm als vereniging. De eerste en belangrijkste bestaansreden van de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen is het ondersteunen met raad en daad van alle aangesloten plaatselijke ouderverenigingen. Ouderverenigingswerk vertrekt van de actieve betrokkenheid van ouders bij hun kind via een plaatselijke school. Ouderverenigingswerk moet niet worden gestuurd van bovenaf, maar opgebouwd van onderuit en ondersteund. Het lidmaatschap van de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen is voor ouders op de eerste plaats een lidmaatschap van de oudervereniging van de school waar hun kind is ingeschreven. De Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen bereidt vormingsfiches, informatiedossiers, een leden- en een berichtenblad over vormingsprogramma's voor leden van oudercomités en participatieraden. De tweede bestaansreden van de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen is het geven van een stem aan de verwachtingen en verzuchtingen van ouders. Dat wordt 'belangenbehartiging' genoemd, maar toch is de vereniging geen 'vakbond voor ouders'. Wel wil de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen, onder andere via haar ombudsdienst, bemiddelen tussen ouders en school als er opvoedings- en onderwijsmoeilijkheden rijzen. Namens de ouders denkt zij mee na over onderwijsbeleid in de Vlaamse Onderwijsraad. Om dit alles te ondersteu-

nen en inhoudelijk uit te werken zijn binnen de vereniging een aantal werk- en stuurgroepen actief rond thema's als : leerbedreigden, relatievorming, drug- en alcoholpreventie, basis- en secundair onderwijs, buitengewoon onderwijs, multiculturele projectwerking.

3. Ondersteuningscentrum

Er is in veertig jaar veel veranderd. Feitelijk heeft de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen al die tijd ouderverenigingen ondersteund uit het gesubsidieerd onderwijs die daarom vroegen. De Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen werd pas in 1995 voor een beperkte betoelaging in de onderwijsbegroting opgenomen. Daarmee werd een eerste stap gezet in de richting van een antwoord op de vraag van de vereniging tijdens haar congres onder het motto "Ouders maken school" op 26 november 1994 in Mol. Vanzelfsprekend zal de vereniging constructief meewerken aan de pogingen die thans worden ondernomen om binnen het officieel gesubsidieerd onderwijs een eigen verankering van het ouderverenigingswerk te realiseren.

Hoewel de VCOV soms wordt vereenzelvigd met het katholiek onderwijs is dat niet helemaal juist. De statuten stellen wel dat de vereniging werkt binnen een christelijke visie op mens en maatschappij. Feitelijk is hun actieterrein altijd al ruimer geweest dan de grenzen van een net. Er werd reeds verwezen naar het officieel gesubsidieerd onderwijs, recent nog ontving de VCOV een vraag tot aansluiting van een protestants-christelijke school. De VCOV wil als vereniging ook graag binnen de contouren van de nieuwe ondersteuningscentra met alle betrokkenen samenwerken en de krachten bundelen met respect voor ieders eigenheid. Ter illustratie hiervan vermeldt de spreker dat de VCOV met de ouderwerking van het stedelijk onderwijs in Antwerpen het afgelopen jaar meermaals materiaal en deskundigheid hebben uitgewisseld (onder andere naar aanleiding van hun dossiers over schoolreglement en kansarmoede in het ledenblad Brug en ook PMS-centra uit het Gemeenschapsonderwijs bestellen af en toe hun publikaties.

4. Ontwerp van decreet

Met betrekking tot het voorliggende ontwerp vermeldt de spreker drie korte opmerkingen :

- Wat opmerkingen bij het voorliggende ontwerp betreft verwijst hij naar het advies dat de Vlaamse Onderwijsraad hierover heeft uitgebracht. De overheid heeft dit niet op alle punten gevolgd (onder andere wat de verhouding in betoelaging betreft tussen de ondersteuningscentra en de erkende verenigingen).

- De VCOV begrijpt niet goed waarom de overheid vandaag enerzijds de nieuwe ondersteuningscentra de verplichting oplegt om een tijdschrift te publiceren. Anderzijds lanceert de overheid uitgerekend nu met relatief veel middelen (onder andere 2 voltijdse redactiemedewerkers) een gratis " Klasse voor Ouders " . De VCOV ontkent vanzelfsprekend de overheid het recht niet om ouders te informeren over haar visie. Maar : is dit initiatief goed afgewogen structureel en budgettair - binnen een globaal coherent beleid ?

- De VCOV vindt dit voorontwerp van decreet een belangrijke bijdrage tot het professionaliseren van de ondersteuning van ouders en is geen vragende partij om het te amenderen.

2. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer Roland Deswaene vraagt waar de regering de Vlor niet gevolgd heeft in zijn opmerkingen op het ontwerp van decreet.

De heer Johan Vanderhoeven stelt dat nergens in het decreet een verdeelsleutel voor de subsidies aan ondersteuningscentra enerzijds en de erkende verenigingen anderzijds is voorzien. Deze opmerking werd gemaakt door de Vlor en is de meest fundamentele opmerking van de Vlor op het ontwerp van decreet.

Mevrouw Mia De Schamphelaere vraagt of de VCOV bezwaren heeft tegen een informatieblad voor de ouders vanuit het departement onderwijs over het onderwijsbeleid op zich. Of meent u dat de opzet te breed is. De heer Rene Swinnen vindt nergens in het ontwerp van decreet terug dat het tijdschrift verplicht zou zijn.

De heer Johan Vanderhoeven antwoordt dat de VCOV een eigen tijdschrift heeft waarin zij hun leden ook over belangrijke overheidsbeslissingen en -berichten trachten te informeren. Anderzijds heeft de VCOV geen enkel bezwaar tegen een tijdschrift vanuit de overheid. Hij stelt wel dat er in dit kader een onevenwicht dreigt te ontstaan en ver-

wijst daarvoor naar het huidige tijdschrift Klasse voor leerkrachten dat veel middelen vergt, terwijl de subsidiepot voor dit decreet toch eerder beperkt is. De VCOV is niet tegen een overheidsinitiatief op dit vlak, maar is bereid om met dit tijdschrift samen te werken. De VCOV leest uit de toelichting bij het ontwerp van decreet niet dat de verplichting van een tijdschrift niet zou verplicht zijn.

De heer Chris Vandenbroeke verklaart dat ouders in scholen dikwijls door de leerkrachten als lastposten, pottekijkers worden beschouwd. Hij vraagt het oordeel van de VCOV over deze houding.

De heer Johan Vanderhoeven betreurt deze houding. De verhouding tussen ouders en school is in de praktijk niet eenvoudig. De ouders staan tegenover een macht waar ze niet tegenop kunnen. Daardoor zoekt men spijtig genoeg het conflict op. Toch mag men dit niet veralgemenen omdat tal van directies en leerkrachten met open vizier een gesprek aangaan met de ouders.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis vraagt of de VCOV voldoet aan de voorwaarden van het ontwerp van decreet. Zij vraagt ook of de VCOV reeds gesubsidieerd wordt en welk soort lidmaatschap men hanteert. Zij zou tevens weet hebben van het feit dat de VCOV enkel de eigen leden zou willen verder helpen.

De heer Johan Vanderhoeven wil de vraag of de VCOV voldoet aan de voorwaarden, genuanceerd geformuleerd zien, namelijk of de VCOV een ondersteuningscentrum wil worden of deel wil uitmaken van een ondersteuningscentrum. Op deze vraag wil hij positief antwoorden. De VCOV bestaat nu 40 jaar. De VCOV werd gefinancierd door een erkenning als vereniging voor sociaal-cultureel vormingswerk, door bijdragen van ouders en in het verleden, tot 1995, met subsidies van Welzijn en Gezin voor de zogenaamde gezinsopvoedkundige activiteiten. Deze subsidies krijgt het VCOV vandaag niet meer. Deze laatste subsidies waren geen goede regeling en sommige activiteiten zijn ook moeilijk inpasbaar in het decreet verenigingen op het sociaal-cultureel werk. De VCOV wil daarom naar de toekomst toe een eigen financieringssysteem dat aangepast is aan het onderwijskarakter van de activiteiten. Bij de VCOV zijn zowel ouderverenigingen als individuele ouders aangesloten. Beide betalen daarvoor een bijdrage. De oudervereniging die aansluit wordt in principe beschouwd als vertegenwoordiger van alle ouders van de betrokken school. De VCOV helpt iedereen die daarom vraagt, ook de niet-leden. Momenteel worden er formules uitgedokterd om de drempel voor het lidmaatschap nog lager te maken.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten vraagt hoeveel ouders per school procentueel lid zijn van een oudervereniging, hoe dit aantal evolueert en wat de verhouding is tussen Vlaamse ouders en migrantenouders. De heer Pieter Huybrechts voegt hier nog de vraag aan toe hoeveel procent van de ouderverenigingen van het vrij onderwijs ook lid is van de VCOV.

Volgens de heer Johan Vanderhoeven is het percentage aantal ouders dat lid is van een oudervereniging afhankelijk van de plaatselijke gebruiken. In sommige scholen worden zelfs alle ouders als lid beschouwd. De spreker bevestigt dat er veel contacten worden gelegd met ouderverenigingen van migranten, maar dat dit toch een aangepaste aanpak vergt. In het vrij katholiek onderwijs telt men 2.400 scholen. Hiervan hebben ongeveer 2 op 3 een oudervereniging. 1200 van deze ouderverenigingen hebben een gestructureerd contact met de VCOV, waarvan een 700-tal volledig in orde zijn met de VCOV.

De heer Roland Deswaene vraagt of ook andere erkende verenigingen een inbreng op dit vlak moeten hebben. Kunnen de ondersteuningscentra de doelstellingen van het ontwerp van decreet, die namelijk enkel op het terrein zelf kan verwezenlijkt worden via het geven van vorming enzovoort, alleen aan ? Zo is er bijvoorbeeld het beroepsonderwijs waar de nood aan vorming en dergelijke bij de ouders het hoogst is. Hij vraagt of de VCOV op dit vlak ook prioriteiten zal leggen.

De heer Johan Vanderhoeven stelt zich tegenover de erkende verenigingen eerder terughoudend op. De verenigingen zullen het ouder-verenigingswerk inderdaad mede moeten ondersteunen, maar dan in coherentie met de ondersteuningscentra. Deze verenigingen waar ook de VCOV toe behoort, moeten vandaag reeds te velde activiteiten ontplooiën. De VCOV heeft hier dus reeds de nodige ervaring opgedaan. De spreker bevestigt dat de VCOV een bijzondere aandacht zal besteden aan het beroepsonderwijs, omdat de VCOV reeds vandaag al ook ten overstaan van het BuSO een bijzondere inspanning doet.

Mevrouw Sonja Van Lindt heeft uit de inleiding van de heer Johan Vanderhoeven opgetekend dat de ouderwerking van onderuit moet ondersteund worden en niet van bovenaf. Kan men dit standpunt beschouwen als een vierde opmerking van de VCOV op het ontwerp van decreet ?

De heer Johan Vanderhoeven is van mening dat de ouderwerking niet lukt als dit van bovenaf gebeurt. In de praktijk leunen de ouderverenigingen aan bij de lokale scholen die eigen aandachtspunten hebben. Hij pleit voor een breed aanbod dat centraal wordt opgezet, maar waarmee men vooral kan inspelen op de lokale zorgen van de ouderverenigingen. En dit kan perfect worden ingevuld met het voorliggende ontwerp van decreet.

De heer Pieter Huybrechts vraagt of de VCOV akkoord gaat met wat het ontwerp van decreet vermeldt over de representativiteit van een oudervereniging, namelijk dat de oudervereniging met de meeste aangesloten ouders het meest representatief is als er twee of meerdere ouderverenigingen actief zijn in een school.

De heer Johan Vanderhoeven vermeldt dat hij hier niet mee geconfronteerd wordt in het vrij onderwijs. Dit probleem zou zich enkel stellen in het officieel onderwijs.

Mevrouw Mia De Schamphelaere vraagt hoe de standpunten van de VCOV tot stand komen.

De heer Johan Vanderhoeven stelt dat de plaatselijke ouderverenigingen vaak niet technisch onderlegd zijn. De ouderverenigingen zijn vaak gevoelig voor wat de eigen leerkrachten en directeurs denken. De lokale ouderverenigingen bepalen zelf de eigen standpunten en daaruit tracht de VCOV de grootste gemene deler te bepalen.

De heer André Van Nieuwkerke is van mening dat de oudervereniging een weerspiegeling is van de schoolpopulatie. Afhankelijk van het soort onderwijs heeft men dus ook wel verschillende modellen. Hij vraagt of de VCOV daar zicht op heeft. Hij wil ook de mening horen van de VCOV over het feit dat de Vlaamse regering eigen accenten in de prioriteiten kan leggen waar de financiering dan afhankelijk wordt van gesteld.

De heer Johan Vanderhoeven beaamt dat de oudervereniging een weerspiegeling is van de plaatselijke situatie, van het schoolproject, van de eigen plaatselijke schoolcultuur. De modellen verschillen daarom niet alleen tussen het soort onderwijs, maar ook per school. Zo lukt de werking van een oudervereniging soms wel in een BuSO-school en niet in een ASO-school. Het ASO wordt op dit vlak ook dikwijls overroepen. Het is ook eenvoudiger om in het basisonderwijs een ouderwerking te organiseren omdat de ouders meer betrokken zijn bij jongere kinderen. Met betrekking tot de overheidsaccenten verduidelijkt hij dat de VCOV ook vandaag reeds eigen accenten legt, met eigen thema's werkt. Via het op te stellen plan en rapportering kan voldoende worden aangegeven wat men gaat doen.

De heer Ludo Sannen is van oordeel dat de scheiding tussen school met oudervereniging en de gemeenschap niet bevorderd wordt als duidelijk afstand wordt genomen van het sociaal-cultureel vormingswerk.

Volgens de heer Johan Vanderhoeven onderkent de VCOV het belang van het sociaal-cultureel vormingswerk en dergelijke. Zo heeft de VCOV contacten met bijvoorbeeld het opbouwwerk en dergelijke om ook via deze kanalen de scholen te benaderen.

III. TOELICHTING DOOR MEVROUW SPRUIJT-JAARSMA, VOORZITTER VAN HET NATIONAAL VERBOND VAN OUDERVERENIGINGEN, NVO

1. Inleiding

Mevrouw Spruijt-Jaarsma vertegenwoordigt het NVO waar ouders zijn bij aangesloten die hun kinderen naar het gemeenschapsonderwijs sturen. Het NVO verschilt totaal van de VCOV omdat het volledig werkt met vrijwilligers. Het uitgangspunt van het NVO is dat ouders individuen zijn met eigen ideeën, een eigen gedachtenwereld die een oudervereniging vormen. Het NVO staat onafhankelijk van de ARGO, maar heeft contact met de ARGO omdat beide, zoals bijvoorbeeld in de Vlor, een aantal gelijke standpunten verdedigen. Toen de ARGO een eigen inrichtende macht werd, subsidieerde deze het NVO. Het NVO ontvangt vandaag 1,2 miljoen frank subsidies van de ARGO.

Volgens mevrouw Spruijt-Jaarsma is het voorliggende ontwerp van decreet een gevolg van het feit dat de VCOV ook eigen subsidies eiste. Dit is samen met de studie van de

Koning Boudewijnstichting "De school staat niet alleen", mee de aanleiding geweest voor de tot stand koming van het ontwerp van decreet.

Het NVO staat achter de doelstellingen van het decreet. Het werd tijd dat er een regeling kwam voor de ouderverenigingen omdat ook de ouders hun plaats moeten krijgen in het onderwijsgeheel.

Het decreet voorziet echter dat een ondersteuningscentrum 600 aangesloten ouderverenigingen moet hebben. Vandaag voldoet alleen de VCOV aan deze voorwaarde. Daardoor zou deze het enige erkende ondersteuningscentrum zijn. Uitgaande van het feit dat er twee onderwijsnetten zijn, zou het volgens de spreker rechtvaardiger zijn dat de verdeling 50/50 was. Vermits het NVO niet kan voldoen aan de erkenningsnormen zal het NVO samen met KOOGO één ondersteuningscentrum oprichten, met twee poten. En ervanuit gaande dat een van deze twee ondersteuningscentra bestaat uit zowel NVO als KOOGO, ware een verdeling van 2/3 voor dit ondersteuningscentrum terecht. Maar zover wil het NVO niet gaan.

De ARGO heeft nu echter de gemeenschapsscholen een brief gestuurd om zelf een ondersteuningscentrum op zetten, zonder het NVO te kennen. Dit schept natuurlijk voor het NVO de nodige onduidelijkheid naar de toekomst toe.

Met betrekking tot de erkende verenigingen verklaart mevrouw Spruijt-Jaarsma dat deze pas achteraf in het decreet werden opgenomen. Zij is van oordeel dat de praktijk zal uitwijzen dat door deze regeling er een groot aantal van verenigingen zal ontstaan die zich op het vormingswerk binnen de ouderwerking zullen toeleggen. Daarnaast zullen ook de ondersteuningscentra zelf nog aan vormingswerk voor alle ouders moeten gaan doen. Volgens de spreker zal daardoor tussen beide soorten organisaties een sterke concurrentie gaan ontstaan die wel eens ongezonder zou kunnen worden voor deze sector.

2. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer Roland Deswaene stelt dat het voor hem niet duidelijk is wie het NVO echt vertegenwoordigt. Hij vraagt ook hoeveel ouderverenigingen bij het NVO zijn aangesloten.

Mevrouw Spruijt-Jaarsma antwoordt dat het NVO vroeger actief was in zowel het gemeenschaps- als het officieel gesubsidieerd onderwijs. Naar aanleiding van het voorliggende ontwerp van decreet heeft het OVSG gevraagd om een aparte KOOGO op te richten. Er is bovendien ook een groot cultureel verschil tussen de ARGO en de steden en gemeenten als inrichtende machten. Het NVO vertegenwoordigt dus de ouderverenigingen uit het gemeenschapsonderwijs. Vandaag zijn daarvan 300 ouderverenigingen bij het NVO aangesloten. Deze 300 vertegenwoordigen 500 scholen. Vele ouderverenigingen vertegenwoordigen dus verschillende scholen. Nu zullen deze ouderverenigingen zich moeten gaan opsplitsen, wat negatieve gevolgen heeft voor deze verenigingen omdat zij vandaag als vertegenwoordiger van verschillende scholen beter functioneren.

Mevrouw Mia De Schamphelaere stelt dat de visie van mevrouw Spruijt-Jaarsma, namelijk aan de twee op te richten ondersteuningscentra voor de twee netten evenveel middelen geven, veel verder gaat dan het ontwerp van decreet waarin de voorwaarde van 600 aangesloten organisaties met 20.000 ouders staat vermeld. De spreker vraagt ook hoe het NVO het lidmaatschap regelt en over welke financiële middelen het NVO vandaag beschikt. Zij vraagt tevens wat het NVO vindt van het initiatief van de overheid om een eigen tijdschrift voor ouders uit te geven.

Mevrouw Spruijt-Jaarsma repliceert dat de 300 ouderverenigingen van het gemeenschapsonderwijs veel meer dan 20.000 ouders vertegenwoordigen. Van deze 300 ouderverenigingen betalen er ongeveer 150 een lidgeld van 500 frank aan het NVO. Dit is geen verplichting vermits de vrijheid van vereniging voorop staat. Uiteindelijk heeft het NVO dus drie soorten van ouderverenigingen. Als nu zowel het vrij gesubsidieerd onderwijs als het officieel onderwijs aantoonde dat ze elk 600 aangesloten ouderverenigingen tellen, dan moeten beide ondersteuningscentra evenveel middelen krijgen. Nu zal het vrij onderwijs veel meer middelen krijgen omdat zij meer leden kunnen aantonen omdat zij procentueel ook over veel meer scholen beschikken. Met betrekking tot het tijdschrift Klasse voor ouders, verwijst mevrouw Spruijt-Jaarsma naar het ontwerp van decreet waarin staat dat de ondersteuningscentra een kader- of ledenblad moeten hebben. Zowel het NVO als de KOOGO moeten volgens hun statuten beschikken over een eigen tijdschrift. Zij hoopt dat het tijdschrift van de overheid complementair zal zijn aan deze van de ondersteu-

ningscentra. De spreker heeft echter veel vragen bij de distributie van dit tijdschrift dat via de scholen zelf zal gebeuren. Volgens mevrouw Spruijt-Jaarsma zal daardoor het tijdschrift niet altijd bij de ouders zelf terechtkomen.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis vraagt wat het NVO nog onderneemt, of het NVO ook nog andere subsidies ontvangt en wat de band is tussen NVO en de Educatieve Vereniging voor Ouderwerking, EVO.

Mevrouw Spruijt-Jaarsma antwoordt dat er geen link is tussen NVO en EVO. EVO organiseert vormingswerk voor ouders van leerlingen in het gemeenschapsonderwijs en is daarvoor erkend op het decreet verenigingen voor sociaal-cultureel werk. Het NVO wil vooral de ouders informeren via een eigen tijdschrift en via regionale vergaderingen. Het hoofddoel bestaat erin ouderverenigingen op te richten in de plaatselijke scholen.

De heer Chris Vandenbroeke stelt dat het NVO straks misschien niet meer zal bestaan als de ARGO bij de inwerkingtreding van dit decreet zelf aan ouderwerking zal gaan doen. Zal dan ook de 1,2 miljoen frank werkingsmiddelen komen te vervallen ?

Mevrouw Spruijt-Jaarsma antwoordt dat het NVO vandaag reeds 25 jaar bestaat en ondertussen veel ervaring heeft opgedaan. De ARGO ziet dit duidelijk anders. Het NVO heeft dit ontwerp van decreet mee op het kabinet van de minister voor onderwijs onderhandeld, terwijl de ARGO daar bij het NVO nooit naar heeft geïnformeerd. Het NVO zou inderdaad de 1,2 miljoen frank van de ARGO verliezen, maar hoopt vanaf de start van het decreet meer middelen te krijgen als ondersteuningscentrum.

IV. TOELICHTING DOOR DE HEER MARC DEMESMAECKER, VOORZITTER VAN DE KOEPEL VAN OUDERVERENIGINGEN VAN HET OFFICIEEL GESUBSIDIEERD ONDERWIJS, KOOGO

1. Inleiding

KOOGO is een VZW die zeer recent werd opgericht en gegroeid is uit een informele werkgroep van ouders uit het gemeentelijk onderwijs. KOOGO staat ook open voor het provinciaal onderwijs, maar tot op heden zijn er nog geen ouderverenigingen van dit onderwijs lid van KOOGO. De leden van KOOGO bestaan uit ouderverenigingen, niet uit individuele ouders. De werking heeft twee accenten, enerzijds ondersteuning verlenen van de ouderwerking aan de basis, bijvoorbeeld via informatieavonden, en anderzijds de ouders vertegenwoordigen naar het beleid toe.

KOOGO is volgens de heer Marc Demesmaecker volledig afhankelijk van de lidgelden van de ouderverenigingen. OVSG geeft logistieke ondersteuning, maar de werking van KOOGO is totaal onafhankelijk.

KOOGO staat positief tegenover het ontwerp van decreet omdat via de subsidiëring de koepelorganisaties zich kunnen professionaliseren. Door een gestructureerde werking zal men ook beter vertegenwoordigend kunnen optreden naar bijvoorbeeld het beleid toe. De ouderwerking wordt door het decreet geconsolideerd en men komt in een betere verhouding te staan tegenover de andere koepels.

KOOGO kan echter onmogelijk voldoen aan de erkenningsnormen. KOOGO overkoepelt ongeveer 600 scholen maar in de praktijk blijkt dat de ouderverenigingen niet overal even actief zijn. Daarom zal KOOGO samen met NVO een ondersteuningscentrum oprichten met twee poten.

De heer Marc Demesmaecker merkt nog op dat men in het officieel gesubsidieerd onderwijs ook te maken heeft met participatieraden die in het kader van de medezeggenschap eerder verwant zijn met het vrij onderwijs dan met de LORGO's in het gemeenschapsonderwijs. De spreker stelt nog dat men op het terrein zelf zeer waakzaam zal moeten zijn voor de realisatie van dit decreet. Fictief bestaande ouderverenigingen en dergelijke kunnen daarbij de kop opsteken. Met betrekking tot het tijdschrift Klasse voor ouders merkt hij op dat dit veel middelen zal vergen en wel eens ten koste van de ondersteuningscentra kan komen. Ook de erkende verenigingen zouden op het vlak van de vorming de ondersteuningscentra wel eens in de hoek kunnen duwen. Klasse voor ouders moet complementair zijn met de bestaande tijdschriften van de ondersteuningscentra zodat er een evenwicht tussen beide wordt in stand gehouden.

2. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer Roland Deswaene vraagt wat de verhouding is tussen KOOGO en NVO.

De heer Marc Demesmaecker antwoordt dat KOOGO opgericht werd op 14 februari 1996 voor het officieel gesubsidieerd onderwijs. KOOGO heeft geen link met het NVO. Binnen het OVSG stelde men op een gegeven ogenblik vast dat er behoefte was aan een eigen ouderwerking.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis vraagt wat de taak en functie was van de heer Marc Demesmaecker en hoe het lidmaatschap wordt ingevuld.

De heer Marc Demesmaecker antwoordt dat hij zowel ouder als vrijwilliger is, maar hoopt dat met de subsidies KOOGO een stap naar het professionalisme kan zetten. KOOGO is een vereniging die niet opgericht werd naar aanleiding van de tot stand koming van voorliggend ontwerp van decreet, want ook als er geen subsidies zouden komen, dan nog gaat men verder met dit initiatief. KOOGO is gericht op de oudervereniging aan de basis, ook deze ouderverenigingen die niet in aanmerking komen. Het gemeentelijk onderwijsnet is even groot als het gemeenschapsonderwijs. Alleen de ouderverenigingen kunnen lid worden, dus geen individuele ouders. KOOGO gaat ervan uit dat een oudervereniging alle ouders vertegenwoordigt. Het gevaar bestaat wel dat het decreet zal leiden tot papieren ouderverenigingen om te komen tot 600 leden. KOOGO verzet zich hier formeel tegen.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten vraagt of KOOGO een afsplitsing is van het NVO. Zij merkt op dat KOOGO niet erkend zal kunnen worden, omdat zij geen drie jaar werking kan aantonen.

De heer Marc Demesmaecker stelt expliciet dat KOOGO geen afsplitsing is, maar spontaan is gegroeid. KOGO heeft inderdaad geen drie jaar werking wat als voorwaarde wordt gesteld in het decreet. De kandidatuur zal dan zeker later worden gesteld.

Volgens de heer André Denijs staat een oudervereniging op lokaal vlak ver af van de overkoepelende organen. Hij meent dat de ondersteuningscentra een papieren molen zullen creëren voor het verkrijgen van subsidies, wat in het nadeel zal spelen van het lokale, creatieve niveau.

De heer Marc Demesmaecker repliceert dat de basis zeker geen behoefte heeft aan een papieren molen, maar om echt tegemoet te komen aan de vragen van het lokale niveau is een professionalisering en zijn structuren nodig. Dit is tevens nodig om de continuïteit voor de plaatselijke oudervereniging te verzekeren. Als zo'n plaatselijke oudervereniging in de problemen komt, kan men met de professionalisering vermijden dat deze ook zou verdwijnen. Het doel moet zijn dat men bij wijze van ondersteuning aansluit bij de behoefte op lokaal vlak, zonder bedreiging voor een bureaucratische papiermolen.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis stelt dat het oorspronkelijke doel van het decreet de ondersteuning was van de leden van de participatieraden en logo's. Zijn de leden van deze raden ook dezelfde leden als het oudercomité ? En als tweede opmerking vraagt zij of KOOGO het ermee eens is dat de lokale ouderverenigingen zelf een decreet zouden krijgen.

De heer Marc Demesmaecker antwoordt dat niet alle ouders van de participatieraden een band hebben met de oudervereniging omdat zij dikwijls ten individuele titel in deze raden zit. De leden van de ouderverenigingen hebben een breder platform aan de basis en moeten ervoor zorgen dat zij in de participatieraden zitten. Het doel van KOOGO is uitdrukkelijk gericht op de ouderverenigingen en alle ouders, eerder dan enkel op de ouders van de participatieraden. Hij heeft geen moeite met een mogelijk decreet voor de ouderverenigingen .